

(Mourier) sagde, det hvilede paa noget vist privilegeret Hartkorn. Byrden hviler paa noget vist privilegeret Hartkorn ved Siden af, at den, som den ærede Rigsdagsmand rigtignok ikke anførte, men som jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, ogsaa hviler paa noget vist uprivilegeret Hartkorn. Naar man nu lægger Mærke til, at Byrden hviler paa noget vist privilegeret Hartkorn og paa noget vist uprivilegeret Hartkorn, da kan Ingen med Rette paastaae, at denne Byrde er en Byrde, som hviler paa det privilegerede Hartkorn som saadant. Jeg formoder, at den Slutning er saa simpel og rigtig, at det meget undrer mig at høre en anden Udtalelse.

Det vil ogsaa erindres fra Hartkorns-Egalliseringsagen, at da den forelaae i Udkastet, havde den en Paragraph, nemlig Udkastets § 9, som sagde, at Hesteholdet i Fremtiden skulde udredes efter en særlig Lov derom; men Udvalget var enig om at foreslaae, og Forsamlingen var enig i at vedtage, at det Ord særlig Lov herom forandrede til særlig Lovbestemmelser herom; og dette Udvalgets Forslag var motiveret ved den Betragtning, at denne Lov om en forandret Fordeling af Byrden af Hestehold, muligvis ikke vilde gaae igjennem, og at vi derfor maatte forandre Paragraphen saaledes, at den kunde staae selv om nærværende Lov ikke vedtoges. Jeg maa altsaa vedblive den bestemte Formening, at det ingenlunde er en Følge af Hartkorns-Egalliseringsloven, at denne Lov vedtages. Den Sag, som dette Lovudkast angaaer, staaer aldeles ikke i nogen directe Forbindelse med

den anden Lov. Man har ogsaa villet sætte nærværende Lov i Forbindelse med den tidligere her i Thinget vedtagne Lov om en Omregulering af flere ældre Skatter og Skatteligninger; men heller ikke denne Sammenstilling kan jeg finde rigtig; thi det Hovedprincip, som gik igjennem den anden Lov, var det, at man kun vilde sammendrage de forskellige Skatter og Skatteligninger til een Skat, men kun saaledes, at ingen af de vedkommende Borgerklasser, som tidligere havde deeltaget i Uddelingen af de gamle Skatter, skulde, ved at disse overgik til een Skat, faae nogen større Byrde paa sig. Altsaa man gik ud fra, at Byrden fremdeles skulde hvile paa de forskellige Classer i samme Forhold som hidtil; men efter denne Lov vil det ikke blive Tilfældet, her gaaer man ud fra lige det modsatte Princip, nemlig, at tage Byrden fra dem, som den hidtil har paahvilet, og lægge den over paa Andre.

Man har sagt, at dette Lovudkasts Vedtagelse var en nødvendig Følge af, at vi havde faaet almindelig Værnepligt; men ogsaa her raisonnerer man paa en Maade, som jeg aldeles ikke kan forstaae; thi det vilde jo dog være ganske besynderligt, om det skulde være en Grund for at lette dem, som hidtil have holdt disse Heste, at de vare blevne værnepligtige. Kjøbstæderne have jo ogsaa faaet den almindelige Værnepligt, og hvorledes vil man da, fordi Kjøbstæderne have faaet denne Pligt, forsvare, at gjøre dem deeltagende i en Byrde, som de hidtil ikke have haft, medens man af samme Grund vil lette Andre for denne Byrde.